

Arrest

nr. 33 339 van 28 oktober 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Hulshout, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Hulshout van 30 juni 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 16 september 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VANHERCK, die loco advocaat M. DE RAEDEMAER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 februari 2009 verzocht verzoekster, in functie van haar Belgische zoon, om de afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 30 juni 2009 nam de burgemeester van de gemeente Hulshout de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De beslissing, die verzoekster dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 51 § 2 / 51 § 3, derde lid / 52, § 3 / 52, § 4, vijfde lid,(1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving / verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (...) geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing: (2)

(...)

voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: omdat de gevraagde bewijzen ten laste in het verleden niet werden voorgelegd (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooral nog kosteloos, zodat geen standpunt dient ingenomen te worden inzake de kosten van het geding.

2.2. Verweerder heeft nagelaten het administratief dossier tijdig neer te leggen. Ingevolge artikel 39/59, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden bijgevolg de door verzoekster vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

Verweerder heeft daarnaast geen nota met opmerkingen ingediend binnen de termijn van acht dagen die is vastgelegd in artikel 39/72 van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, *"in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en machtsoverschrijding"*.

Verzoekster stelt dat zij, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing is vermeld, wel een document heeft aangebracht waaruit blijkt dat zij in het verleden ten laste was van haar Belgische zoon en verwijst in dit verband naar een bewijs van een geldstorting van vijftienduizend euro. Zij betoogt voorts dat de burgemeester van Hulshout, op basis van artikel 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) enkel de bevoegdheid heeft om na te gaan of zij alle bewijzen die dienden te worden voorgelegd in het kader van een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (hierna: F-kaart) effectief werden aangebracht. Zij benadrukt dat het overeenkomstig artikel 52, § 4, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 aan de bevoegde minister of zijn gemachtigde toekomt om, op basis van de voorgelegde stukken, te oordelen of de vreemdeling die een F-kaart aanvraagde aan de hiertoe gestelde voorwaarden voldoet. Zij stelt dat aangezien de burgemeester van de gemeente Hulshout oordeelde dat zij *"niet (voldoet) aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie"*, hij zijn bevoegdheden overschreden heeft.

Artikel 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 luidt als volgt:

"§3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

Uit deze bepaling blijkt dat het gemeentebestuur een aanvraag tot het verkrijgen van een F-kaart slechts kan afwijzen indien de aanvrager niet op het grondgebied van de gemeente verblijft of niet binnen de vereiste termijn alle gevraagde overtuigingsstukken heeft neergelegd.

Artikel 52, § 4, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 stelt verder:

“§ 4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een “verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie” overeenkomstig het model van bijlage 9 af. De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

Uit deze bepaling vloeit voort dat het enkel aan de bevoegde minister of zijn gemachtigde toekomt om te oordelen of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden om in het bezit gesteld te worden van een F-kaart.

Gelet op artikel 39/59, § 1, van de Vreemdelingenwet staat het ook niet ter discussie dat verzoekster een bewijs van een geldstorting van vijftienduizend euro heeft overgemaakt om aan te tonen dat zij in het verleden reeds ten laste was van haar zoon. Dit feit blijkt trouwens ook uit het laattijdig neergelegde administratief dossier van verweerder.

Door enerzijds het bewijs van een geldstorting niet als een bewijsstuk te weerhouden en door anderzijds te oordelen dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie heeft de burgemeester zijn bevoegdheden overschreden.

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere in het middel aangevoerde bepalingen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen zij niet onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de burgemeester van de gemeente Hulshout van 30 juni 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK